

همکار محترم

به شما که بیش از همه به درد و آلام مردم رسیدگی می‌کنید درود می‌فرستیم. از این‌که برای تشخیص درست بیمار وقت می‌گذارید سپاسگزاریم. به خاطر رسیدگی به جنبه‌های خانوادگی و اجتماعی دردمدان به شما دست مریزاد می‌گوییم و پاداش الهی را برای شما آرزومندیم.

جامعه پزشکی از بطریق ترازی، این‌سینا و پژوهشکی مدرن راه درازی آمده است. گاهی سرآمد جامعه بوده و گاه به آن کم‌توجهی شده است. گاه درآمد داشته و گاهی نداشته است. پستی و بلندی زیادی را تجربه کرده است اما در همه دوران‌ها همچو قوت "اعتماد به پژوهشکان" مورد سؤال قرار گرفته است، چه رسید به آن که سرافکنند شوند. به عنوان مثال در دوره قاجار اخذ مداخلل (رسوه) در ایران رایج بود. شاغلان بسیاری در حرف گوناگون رسوه می‌گرفتند و کار می‌گردند یا حقی را ناحق می‌گردند. در همان دوره تاریک هم آیا می‌شود تصور کرد که پژوهشکان پول خلافی گرفته‌اند و مثلاً بیماری را بیمارتر کرده‌اند؟ به عنوان نمونه آیا شنیده‌اید که پژوهشکان اختلاس کنند؟ این حرمت و نجابت است که شما را از سایرین جدا کرده است. همه آرزویشان است که فرزندشان پژوهشک شود.

یکی دو قدم به پیش!

A Step or Two Forward!

Corresponding author:
Reza Afshari; MD, PhD, MPH

Email: AfshariR@mums.ac.ir

نویسنده مسئول: دکتر رضا افشاری:
دانشمند ارشد (سم شناسی)، مرکز مبارزه با بیماری‌ها، ونکوور، بریتیش کلمبیا،
کانادا؛ سردبیر مجله سازمان نظام پزشکی مشهد، مشهد، ایران

Reza Afshari, Asghar Hatami

رضا افشاری^{۱,۲*}، اصغر حاتمی^۳

^۱دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
^۲دانشمند ارشد (سم شناسی)، مرکز مبارزه با بیماری‌ها، ونکوور، بریتیش کلمبیا،
کانادا

^۳سردبیر مجله سازمان نظام پزشکی مشهد، مشهد، ایران
*متخصص داخلی، معاون برنامه‌ریزی و آموزشی، سازمان نظام پزشکی
مشهد، مشهد، ایران

How to cite this article: Afshari R, Hatami A. A Step or Two Forward. *J Mashhad Med Counc* 2018;22:2-3.

دور در چین، هنگ کنگ، گره جنوبی، مالزی، سنگاپور تا کشورهای عربی و استرالیا دیده‌ایم. یا در کدام کشور اروپایی و آمریکایی پژوهشکان ایرانی معروف نیستند؟

این همه سرمایه و دست خودمان خالی! اگر بشود این همه توان پژوهشکان خراسانی را در یک کانال هم راستا جمع کنیم، چه حجم بالایی از انرژی آزاد می‌شود. شما میدان توان و لطف خود را بهتر می‌شناسید. خودتان این مسیر را طراحی کنید و آن را اعتلا پخشید. سازمان هم می‌تواند گمک کند و حتی خواهد کرد. همکاری کردن سازمان نظام پژوهشکی مشهد در دوره جدید مدیریت، اصل قرار گرفته است. انجمن‌ها را فعال تر از همیشه می‌خواهیم تا قفل‌ها را بگشایند. اگر به ذهن تو امتد فرهیختگان جامعه پژوهشکی نشود مشکلات را حل کرد آن‌ها به کدام کلید گشوده خواهند شد؟ با این هدف قرار است مجله نظام پژوهشکی یک صفحه را به هر انجمن که مایل باشد اختصاص دهد. شما یک قدم به پیش یک‌دارید تا با فکر و قلمدان راه بازشنوند گرفتی تسهیل شود. در این راستا مشارکت پیش‌کسوتان و رؤسای انجمن‌ها را راجح می‌نمیم و نیز همکاری جوانان پر شور را عزیز می‌شماریم. حضور همکاران خاتم را ضروری می‌دانیم و تشریک مساعی پژوهشکان عمومی و متخصص را آرزو داریم.

مجله نظام پژوهشکی مجله شما است. اگر آن را آراسته‌تر و پیراسته‌تر می‌خواهید بایستی استین‌ها را بالا بزنید.

پس از تشکیل گروه‌های کاری، در مجله شرایط تحقق قدمی مهمتر فراهم خواهد شد. همه روزه جامعه پژوهشکی با هجمه‌های متفاوت و اخبار دروغین روپرور است. البته که ما باید نقدپذیر باشیم و خودمان را اصلاح کنیم و نایاب را از خود برآوریم اما بایستی از درستی کارکرد خود و حرمت آن هم دفاع کنیم. این روزها هر خبرنامه‌ای را که باز کنید طعنه‌ای به پژوهشکان را خواهید دید اما هیچ یک از ما پاسخی نمی‌دهیم. شاید تجابت به خرج می‌دهیم، شاید هم متأسفانه وقت نمی‌گذریم. پاسخ‌گویی به این حجم تعارضات کار یک نفر نیست، که یک ساختار می‌خواهد. اگر شکایتی به حق یا ناقص به هر ارگانی وارد شود بلافضله در همان صفحه پاسخ آن ارگان را چاپ می‌کنند. الزام است، مقررات کشوری است اما فقط این پژوهشکانند که یتیمندا قدم دوم آن است که انجمن‌های پژوهشکی به صورت فعال در تمام نشریات عمومی مطلب بنویسند و از حقیقت دفاع کنند. ضمن احترام برای تمام نویسنده‌گان نشریات استانی - که افتخار مایه هستند - به نظر می‌رسد که یک مطلب جذاب پژوهشکی در هر نشریه‌ای،

شجره‌ای طبیه هم است و نه تنها خوائندگان لذت می‌برند که به سلامت آن‌ها هم می‌افزاید. عرصه جامعه، عرصه تعامل و تضارب و متأسفانه تعاند اندیشه‌های خوب و بد است. اگر آن را در شان خود می‌خواهیم بایستی که شکلش بدهیم و بایستی که پشتمن را با انگشت خود بخارانیم که به سخنرانی نیست!

ما برای حفظ آن و اعتلای آن چه باید بکنیم؟ مگر نه اینکه هرگز بایستی سهم خودش را خودش تعریف کند و بهجا آورد؟ برای تحصیل کرد گان و اصحاب‌اندیشه که نمی‌شود نسخه اخلاقی نوشت که زیره به کرمان بردن است. شما همکار محترم نه فقط معتمد سازمان نظام پژوهشکی هستید بلکه تمام جامعه به شما اطمینان دارد. بسیار هم مطلعیم که همکارانمان چه خدمات ارزشمندی انجام می‌دهند از ویزیت رایگان گرفته تا گمک به شیرخوارگاه و ... این ویزیگی تنها مربوط به پژوهشکان ایران نیست همه جای دنیا پژوهشکان پیش قدم کار خیرند. مگر پژوهشکان بدون مرز جان خود را کف دستشان نمی‌گذارند تا بدون حقوق در بلاهای طبیعی و انسان ساخته به گمک بیابند. مگر همین شبکه‌های بهداشت و هلال احمر در زلزله‌ها به پاری داوطلبان پژوهشک به خدمت نمی‌شتابند. دوره پژوهشکی ما با زلزله‌های قاین، روبار و به هم‌زمان بود. فرد فرد مخاطبین این سرمهاله داوطلب خدمت بودند، مگر نبودند؟ نه فقط ما بلکه پژوهشکان از تمام دنیا به پاری آمدند. در زلزله پاکستان پژوهشکان ایران گل کاشتند و به اعتراف همکاران دخیل در زمان بازگشت آن‌ها مردم روی جاده دراز کشیدند تا آن بیمارستان صحرایی و پژوهشکانش را نگهدارند.

در یک جای دور افتاده در آفریقای جنوبی همکار پژوهشک عمومی ایرانی را ملاقات کردم که با جان و دل از کارهایی که کرده بود حرف می‌زد. خدمت به بچه‌های بدون خانواده برایش افتخار بود. ایشان می‌گفت که سهمیه تخصص داره اما او می‌خواست زندگیش را فدای خدمت کند. راضی بود. به همین عمر کوتاه، پژوهشکان ایرانی را از شرق

لطفاً به این مقاله از ۱ تا ۳ امتیاز دهید و به شماره پیامک مجله (۷۸۳۸) ارسال فرمایید.

کد مقاله: ۷۶۰۱ توجه امتیازدهی: امتیاز-شماره مقاله